

Ühel tütarlapsel oli väike hall kassipoeg.

Ta oli nii tõrges, et tahtis kõike teha omamoodi.

Kord läks kassipoeg jalutama. Tütarlaps ütles talle:

„Ära kaugele mine, kaod ära.“

Kassipoeg ei kuulanud ja läks metsa.

Läks, läks ja eksiski ära.

Kõnnib kassipoeg mööda metsa, kuidagi ei leia teed koju. Kõndis nõnda kuni öö tulekuni.

Äkki huikas metsas kassikakk. Kassipoeg kohkus, istus kännule ja hakkas nutma.

Kännust jooksis mööda jänesepoeg. Nägi kassipoega ja küsis:

„Mis sa siin istud?“

Kassipoeg vastas talle:

„Mul kadus kodu ära.“

„Näe, kus veidrik,“ imestas jänesepoeg. „Kes sa niisugune oled?“

„Ei tea,“ ütles kassipoeg, „olen alles väike.“

„Vaata kus rumal. Kes su ema siis on?“

TÃƒÂµrges kassipoeg, lk. 4